

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønikens Gienmæle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 6. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1813_208-txt-shoot-idm199/facsimile.pdf (tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Son og Hans Ord. Dine Meninger som strider mod Christi og Historiens Sandhed, vil Du finde ligesaa stængt bedomme og giendrevne, som Dit Hjerte og Din Tale om min Personlighed dømmes af mig tiærlig og venlig; men det er nødvendigt, thi her staar jeg for Dig som Broder og Ven, hifst staar jeg mod Din Skrift som Guds Ords Læser, her er det mig ei alene tilladt at være venlig og temmelig; men min Tro byder det, og Gud ske Lov! mit Hjerte har Enst dertil; hifst derimod var det Brode, Synd mod Gud og Hans Ord, mod Dig og alle dem der vil annehmen Sandhedstærlighed, at læmpe, fortige og staane.

Ieg vil prøbe venlig at overtyde Dig herom. Du tilstaar, at dit Brev er skrevet uvenlig og i Brede, men paastaaer, det er ret, fordi jeg har været uretfærdig, fordi Venstaben maa tire, naar det gælder Sandhed. Sæt nu, at Johannes Myller havde levet for 1800 Aar siden, og at mange Bogforde havde under Tidens Lob haanet ham og hans Kronike, eller fordrejet hans Ord, gjort ham til Legner i de Ting han fortalte som Hjævidne, uden nogensinde selv at have været i Schweitz, uden at kunne ansøre noget trosværdigt Vidnesbyrd; vilde Du ikke da harmes, ville Du ikke da falde det Ret, at tale uvenlig og i Brede om de Mand og fornemmelig om denne deres Jordet? Men nu levede Jesus for 1800 Aar siden, nu er han dog langt fuldkommere end Johannes, nu er Bibelen jo dog en langt kosteligere Bog end Kroniken om Schweitz, nu er Himmel dog et langt mere forborgent Land end dette; maa da ikke hver som elster Jesus og

Bibelen tale ubenlig om deres Giender, om hver Mening, som vil bestemme dem? Men troer jeg nu paa Jesu, veed jeg vist at Bibelen er en helig Ledsgaverinde til Guds Velbehag, Hjertets Fred og evindelig Salighed; maa jeg da ikke, selv af Kiærighed til Næsten, vredes saare paa alle deres Giender og Goragtere, som jo bare deres egne Sjæles og det menneskelige Kjens Giender? maa jeg ikke strængt revse hver Mening, som sætter sig imod den hellige, saliggjorende Sandhed?

Endelig fun Dette: det er ørligt af Dig at Du ikke vil hede min Ven, naar Du ikke er det, men det er ogsaa ørligt af mig at falde mig Din, naar jeg er det, og det er jeg, udentvisst nu mere end nogensinde.

N. F. S. Grundtvig.

